

Anton Muraru, OMUL care sfințește locul

Stimați cititori, prieteni și colegi!

Zilele trecute am trăit bucuria de a primi pe e-mail această veste foarte frumoasă:

„Referitor la propunerea pentru un premiu al Academiei Române pentru anul 2019 (acordat în 2021), vă informez că Prezidiul Academiei Române a aprobat acordarea Premiului Petre Sergescu (Istoria științelor și tehnicii) după cum urmează:

„**Anton MURARU (coordonator) pentru cartea „Radarul românesc. O istorie vie”, Editura AGIR, 2019, 572 pagini, ISBN 978-973-720-769-2”.**

Acordarea premiilor se va face în cadrul Adunării Generale a Academiei Române din 8 decembrie 2021, ora 10, București. ....

Cu respect, Dan Dumitriu, Secretar științific al Secției de Științe Tehnice a Academiei Române”

Colonel (Rtr.) dr. ing. C.S. I Anton Muraru, este șeful Promoției 1970, arma Radiolocație, a Școlii Militare Superioare de Ofițeri Activi de Artilerie Antiaeriană și Radiolocație „Leontin Sălăjan” din Brașov, președinte al Filialei Sector 3 București a A.N.C.M.R.R. și membru titular al Diviziei de Istoria Tehnicii din Comitetul Român de Istoria și Filozofia Științei și Tehnicii (CRIFST), aflat în structura Academiei Române. (Funcția de cercetător științific gradul I (C.S. I) este echivalentă cu gradul didactic de profesor universitar.)

Iată cum se aut prezintă:

„..., foaia mea de parcurs în domeniul instruirii a cuprins Liceul Roznov (1963-1966), Liceul Militar „Ștefan cel Mare” din Câmpulung Moldovenesc (1966-1967, doar clasa a 11-a, premiul I), Școala Militară Superioară de Ofițeri de Artilerie Antiaeriană, Rachete și Radiolocație din Brașov (1967-1970, șef de promoție), Institutul Politehnic București, Facultatea de Electronică și Telecomunicații, specialitatea Electronică Aplicată (1970-1974, absolvită cu lucrarea de diplomă „Monitor radar de bord avion”, apreciată cu nota 10) și Academia Tehnică Militară (1991-1997, doctorat cu teza „Detecția automată în mediul radar contaminat”). Am avut și o „abatere de la itinerariul” tehnic: împreună cu soția mea, Narcisa, am făcut, fiecare, a doua facultate, și anume, cea de Comerț, la ASE București (1978-1983), cu note mari, mie plăcându-mi în special matematicile aplicate în economie și statistica, ultima fiindu-mi de mare ajutor la doctorat (în mod deosebit studiul variabilelor aleatoare). Ca responsabilități, am îndeplinit, în timp, funcțiile de ajutor șef stație radioaltimetru PRV-11, apoi locșitor pentru tehnică al comandantului unei companii de automatizări pentru radiolocație și dirijare a aviației de vânătoare, șef de Laborator de cercetare științifică și șef de Secție Cercetare-Proiectare și Inginerie Tehnologică în Baza radar Pipera, director științific și director al Centrului de Cercetare Științifică pentru Electronică, Informatică și Comunicații (CCȘEIC) din structura ACTTM, precum și Manager de proiect, cercetător și proiectant la numeroase teme de cercetare-proiectare.

În anul 2000 am părăsit sistemul militar cu gradul de colonel în rezervă, doctor inginer, cercetător științific gradul I, continuându-mi activitatea în mediul privat, în domeniul radiocomunicațiilor digitale.”

În urmă cu un an, în cartea mea, intitulată „Considerații privind Istoria Radiolocației în România”, scriam: „În sprijinul pledoariei mele pentru **Istoria radiolocației în România**, pentru a argumenta încadrarea acesteia în **Istoria tehnicii românești** și introducerea ei în curriculum-ul universitar și postliceal militar românesc, am selectat pentru analiză și prezentare, dintr-o lungă listă de lucrări valoroase, cu tematică asemănătoare, opt lucrări recente, din anii 2015, 2018, 2019, 2020 și două puțin mai vechi, din 2001.

Primele două, fără legătură cu radiolocația, dar de referință pentru istoria tehnicii, sunt comunicările științifice ale Prof.univ.dr.ing. D.H.C. Alexandru Ioan Herlea, Profesor emerit la Universitatea de Technologie Belfort-Montbéliard – Franța, Membru titular al Academiei Internaționale de Istoria Științei – A.I.H.S., Fost Președinte al Societății internaționale de istoria tehnologiei – I.C.O.H.T.E.C., Membru C.R.I.F.S.T. – Academia Română, Președinte al asociației La Maison Roumaine – Paris, fost ministru al Integrării europene și ambasador la Uniunea Europeană. Următoarele trei, aparțin unor excelenți colegi de armă, specialiști cunoscuți și recunoscuți de marea familie a radiolocatoriștilor români: Lt.col.(Rtr.) ing. Ladislau Penzes, reputat specialist de radiolocație din Bg. 41 Rd.Th. Timișoara, „tata Loți, tatăl PRV-urilor”, așa cum este alintat de prieteni; Col.(Rtr.) dr. ing. Anton Muraru, unul din „pionierii” primului radar românesc, START - 1 M și Col.(Rtr.) Constantin Crăciun, „comandantul radiolocației dobrogene”.

Cartea, „Radarul românesc. O istorie vie”, coordonator Col. (rtr.) dr. Ing. C.S. I Anton Muraru, publicată în anul 2019, a primit Premiul AGIR (Asociația Generală a Inginerilor din România) pe anul 2019. Despre el pot afirma, fără teama de a greși, că este **OMUL** care sfințește locul, arhetipul radiolocatoristului, cercetător științific cu har, tenace, veșnic în căutare de soluții pentru atingerea scopului propus. În calitate de prim autor și coordonator al acestei lucrări de istorie a tehnicii, de mare anvergură, explică în mod elegant, cu modestia care-l caracterizează și cu o ușoară mândrie personală, drumul greu și sinuos pe care l-au parcurs specialiștii în domeniul radiolocației, colectivele de cercetători, proiectanți, tehnicieni, muncitori, militari și civili, angrenați timp de peste patru decenii (1967-2008), în realizarea unor proiecte de radiolocație de anvergură națională. Tehnicienii de mare clasă români, au construit de la zero, echipamente de radiolocație, radare și sisteme de comandă-control necesare pentru obținerea, prelucrarea și transmiterea informațiilor de radiolocație, cu impact major asupra Sistemului de Radiolocație, componentă a Sistemului de Apărare Națională și asupra unor ramuri ale industriei profilate pe aceste minunate și unice realizări tehnice.

Anton Muraru, alături de alți colegi, în calitate de manager de proiect, cercetător și proiectant, a avut onoarea și unica șansă în viață, de a realiza, pune în funcțiune și introduce în exploatare primul radar românesc de joasă înălțime, destinat apărării antiaeriene a teritoriului, START-1, precedat de Simulatorul radar pentru antrenarea echipelor de luptă din subunitățile radiotehnice, SAEL, precum și multe alte echipamente de profil. A trăit și a scris cu adevărat o parte din Istoria Radiolocației, și pentru asta merită a fi elogiât!

În carte este redată pe scurt istoria radarului românesc, așa cum au văzut-o autorii cărții, excelenții specialiști radiolocatorști, Col.(Rtr.) dr.ing. Anton Muraru, Gl.bg.(Rtr.) dr. Ioan Dodon și Col.(Rtr.) ing. Ioan Blăjuț, cărora le mulțumim și îi felicităm pentru această reușită deosebită. Cartea merită citită și păstrată în colecția de suflet a fiecărui radiolocatorist și va rămâne cu siguranță în Istoria Radiolocației și în Istoria Tehnicii Românești!

Acordarea „Premiului Petre Sergescu” al Academiei Române, reprezintă pentru Anton Muraru, recunoașterea înaltului său prestigiu științific în domeniul Radiolocației Românești.

„Mulțumesc frumos! A fost o muncă de echipă, o șansă unică și un șir de oportunități favorabile!”, a fost răspunsul său modest la felicitările adresate.

Col. (Rtr.) conf. univ. dr. ing. Ioan Gheorghe Rațiu
Membru titular al Comitetului Român de Istoria și Filozofia Științei și Tehnicii
(CRIFST), al Academiei Române, Filiala Brașov